

[Bilgrav-Nielsen]

nok at svare. Hr. Fogh Rasmussen siger til mig: Hvordan kan Det Radikale Venstre acceptere disse ufinansierede skattelettelser?

Nu undrer det mig, at hr. Fogh Rasmussen stiller det spørgsmål, for han er jo tilhænger af ufinansierede skattelettelser. Men o.k., det er da et reelt spørgsmål, for det er sandt som citeret fra grundlaget. Jamen hr. Fogh Rasmussen ved også godt, at vi har været betænkelige ved det. Det er vi sådan set principielt stadig væk. Men det forløb, der er beskrevet i skattereformen, er jo også, at denne ufinansierede situation ikke vedbliver med at bestå. Det viste sig klart i de beregninger, der er gennemført, at det kun er i de første år, der er en ufinansieret lettelse.

Så vil jeg sige til hr. Thor Pedersens indlæg: Det kræver ikke noget svar.

Hr. Holger K. Nielsen spørger mig, om kun CD og Kristeligt Folkeparti er attraktive samarbejdspartnere for Det Radikale Venstre. Det er stadig sådan, at det drejer sig ikke om hvem, men om hvad. Vi holder os til det aftalte regeringsgrundlag, og de partier, der kan enes om et regeringsgrundlag, kan også gå i regering sammen. De kan også nøjes med at have en samarbejdsaftale. Sådan er det.

Hr. Kirkegaard forsøger at forklare, hvorfor han ikke følger opfordringen fra sit hoforgan, Berlingske Tidende, i dag. Jeg tror, jeg skal overlade til hr. Kirkegaard at fortsætte debatten med sit blad.

Så er der et spørgsmål fra hr. Gade, som jeg ikke nåede helt igennem med, og dér vil jeg bare sige, at når de samlede resultater om Øresundsforbindelsen foreligger, så vil regeringen vurdere det, så vil Det Radikale Venstre og andre partier i regeringen vurdere det, og så bliver der taget stilling til, om det samlet er en acceptabel løsning. Det, der står fast, er, at Det Radikale Venstre har accepteret det grundlag, der forelå ved vores indtræden i regeringen.

Men det er også klart, at kommer der væsentlige ændringer af miljømæssig art, af investeringsmæssig art i forløbet, som regeringen skal tage stilling til, så er det også en sag for parter som Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti at tage stilling til, og så er det en fælles regeringssag. Men det er umuligt at svare på det spørgsmål i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der kalder mig herop, er sammenstillingen af de to korte bemærkninger fra Venstre, der kom i forbindelse med hr. Bilgrav-Nielsens indlæg. Først det fra hr. Thor Pedersen og derefter det fra hr. Fogh Rasmussen.

Det fremgik helt klart, at hr. Thor Pedersen var i svære vanskeligheder, fordi han trods mange behjertede forsøg aldrig havde lært at forstå den radikale psyke. Derimod har hr. Fogh Rasmussen forstået den radikale psyke, og jeg kan personlig bekende, at jeg igennem mange års samarbejde med hr. Fogh Rasmussen som skatteordfører har prøvet at bibringe ham en dybere forståelse af Det Radikale Venstres politik, og jeg tror, det er lykkedes ganske godt.

Hr. Fogh Rasmussen er ikke enig med os. Han synes, det er en forkert ideologi, vi har, men han forstår den godt. Et af de problemer, vi havde, dengang hr. Fogh Rasmussen og jeg havde et tættere samarbejde, end vi har i dag, var, at det altid var svært at få radikale til at gå med til populære forslag. Vi ønskede oftest at gennemføre upopulære ting. Der er en kendt radikal person, nu i pensionsalderen, tidligere minister, som siger, at Det Radikale Venstres kernevælgere er masochister. Vi vil kun lave upopulære ting, og det er kun derved, vores popularitet i vores eget bagland prøves.

Hr. Fogh Rasmussen ved, hvor svært det var at få os drevet til at lave populære lovforslag, gennemføre populære ting, dengang vi var i regering sammen. Vi elskede de upopulære nedskæringer, som ramte vores egne kernevælgere hårdt. Vi svælgede i nedskæringer i sundhedssystemet og i uddannelsessystemet, og vi blev ved og blev ved og blev ved blot af hensyn til denne fuldstændig fiktive størrelse, der hed overskud på betalingsbalancen, og som ingen forstod et suk af. Det, folk forstod et suk af, det var, at deres pengepung blev trangere, og at deres arbejdspladser blev mere trængte, og at de skulle løbe meget, meget hurtigere for at klare det hele.

Alt det her må fortælle Venstre og især hr. Fogh Rasmussen, at det har været utrolig svært for Det Radikale Venstre at være med til den her skattereform, for det allerallerværste, der er sket her, er, at vi er blevet tvunget til at lave populære løsninger, og at vi er blevet tvunget til at sætte lejeværdibeskatningen ned.